

ΑΕΤΟΡΡΑΧΗΝΑ
ΝΩΛΙΑΣΣΑ-ΜΠΙ
ΖΑΝΙ-ΔΡΙΣΚΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΩΝ

ταχυάριμα

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 59 Τ.Κ. 10431 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ. 9320604 ΕΤΟΣ 4ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 15 Ιούλιος-Αύγουστος-Σεπτέμβριος 1996

18 Αυγούστου

Πανηγυρική θεία Λειτουργία

Την Κυριακή 18 Αυγούστου θα πραγματοποιηθεί στον Αγίο Γεώργιο Μανωλιάσας μνημόσυνο των ιδρυτικών μελών της Αδελφότητας. Παρακαλείσθε να παρευρεθείτε όλοι στην ξεχωριστή αυτή εκδήλωση να εκδηλώσουμε την ευγνωμοσύνη μας στους ιδρυτές που έφυγαν απ' τη ζωή.

Μανωλιασσίτης ο Βαλκανιονίκης στο ακόντιο

ΧΡΗΣΤΟΣ Κ. ΜΩΚΟΣ

«Η Ολυμπιάδα είναι στο χέρι μας»

Ο Μανωλιασσίτης που είναι πάντα πρώτος:
- στους Πανελλήνιους Παιδών
- στους Πανελλήνιους Εφήβων
- στους Βαλκανικούς

Τώρα στοχεύει με το ακόντιο την πρώτη θέση στο παγκόσμιο πρωτάθλημα εφήβων στο Σύνδνεϊ της Αυστραλίας.

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 4

Μεγάλο παραδοσιακό Πανηγύρι 14 και 15 Αυγούστου

Μεγάλο παραδοσιακό πανηγύρι διοργανώνουν και φέτος στη Μανωλιάσσα, ο Πολιτιστικός Σύλλογος και τα καφενεία του χωριού μας.

Θα σας διασκεδάσει το συγκρότημα του ΛΑΜΠΡΟΥ ΚΟΤΤΙΚΑ.

Να μη λείψει κανείς!

ΕΚΛΟΓΕΣ ΜΕ ΝΕΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ

Με αφορμή τις επικείμενες εκλογές της Αδελφότητας των εν Αθήναις Μανωλιασσιτών στις 13 Οκτωβρίου 1996, η εφημερίδα μας απευθύνει προσκλητήριο για καθολική προσέλευση στην κλήση. Τούτο αποτελεί πρωταρχική προϋπόθεση για ένα πολυδύναμο και πληροαριστικό Δ.Σ. που θα διαθέτει τη γενική αποδοχή της λαϊκής βούλησης.

Το περιεχόμενο και η ισχύς της οποίας εξουσίας απορρέει όχι από αυτούς που την συγκροτούν αλλά προπάντων από όλους εκείνους που την αναδεικνύουν και τη στηρίζουν: τους εκλεκτορές της.

Γι' αυτό φίλες και φίλοι, οφείλουμε όλοι μας να ασκήσουμε συνειδητά το δικαίωμα του εκλέγειν, οφείλουμε όλοι μας να έχουμε το μερίδιο στη διαχείριση της εξουσίας.

Είναι γεγονός ότι η Αδελφότητα έχει διαγράψει πορεία ανοδική, σύμφωνα με τις δυνατότητες της, έχει σημαντικό έργο στο ενεργητικό της.

Το αίσθημα ευθύνης, η αξιοπιστία και η σωστή οικονομική διαχείριση διέκριναν πάντα τη δράση της.

Σ' αυτές τις εκλογές γίνεται ακόμη πιο επιτακτική η ανάγκη να εμπλουτιστεί με νέο αίμα το νέο Δ.Σ. της Αδελφότητάς μας. Οι μεγαλύτεροι ως τους παροτρύνουμε να πάρουν στα χέρια τους την Αδελφότητα.

Η προσπάθεια ανανέωσης πρέπει να μας βρει όλους μας αρωγούς. Ας σταθούμε δίπλα και ας στηρίξουμε όλοι μας τους νέους που θα είναι υποψήφιοι και οι αυριανοί σύμβουλοι της Αδελφότητάς μας. Οι μεγαλύτεροι ως τους παροτρύνουμε να πάρουν στα χέρια τους την Αδελφότητα.

500.000 για το Πνευματικό Κέντρο

Μεγάλη προσφορά από έναν σεμνό Μανωλιασσίτη
Ο άνθρωπος της προσφοράς, ΚΩΝ/ΝΟΣ Θ. ΓΙΩΤΑΚΗΣ

Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε της Αδελφότητας Μανωλιασσιτών της Αθήνας.

Συχαίρω εσένα και τους συνεργάτες σου για τις άοκνες προσπάθειές σας για την αποπεράτωση του Πνευματικού Κέντρου του χωριού μας.

Επίσης συχαίρω τον Πρόεδρο της Κοινότητας Πολύκαρπο Μπέλλο και το Διοικη-

τικό Συμβούλιο του Πολιτιστικού Συλλόγου Μανωλιάσας γιατί και αυτοί βοήθάνε όπως και όσο μπορούν για την ολοκλήρωσή του. Ετσι μ' αυτές τις ενέργειες ακολουθείτε τις αρχές των παππούδων και των πατεράδων σας.

Και μεις μόνοι μας, χτίσαμε σχολείο, εκκλησία και φτιάξαμε δεξαμενές νερού και άλλα έργα στο χωριό μας.

Δουλέψαμε σκληρά, όπως ξέρετε και κάτω από δύσκολες συνθήκες. Τι πέτρες της εκκλησίας (του Αη-Γιώργη) τις μετέφεραν γυναίκες φορτωμένες από το «Κήιμα» και από τον «Σαμπάν». Την άμμο την κουβαλήσαμε με τα ζώα ή και στην πλάτη οι γυναίκες από το «Μιάθο». Τα άλλα υλικά τα μεταφέραμε φορτωμένοι από τη Μπάρτζη (Επισκοπικό) γιατί ο δρόμος δεν υπήρχε.

Ενθυμώμαι και ένα γεγονός: Η γυναίκα μου είχε ετοιμασθεί να πάμε στην Μπάρτζη να σκαλίσουμε. Οι μαστόροι όμως που δούλευαν στον Αη-Γιώργη δεν είχαν πέτρα και ο Γιανν-Γούσης της ξεφόρτωσε το μουλάρι και πήγε με τις άλλες γυναίκες να κουβαλήσουν πέτρες φορτωμένες. Ο Γιανν-Γούσης τότε ήταν επίτροπος της Εκκλησίας.

Και εγώ σήμερα, χαίρομαι που σας βλέπω να δουλεύετε όλοι για το καλό του χωριού μας και προσφέρω πεντακόσιες χιλιάδες δρχ. (500.000) για τη συνέχιση των εργασιών του Πνευματικού μας Κέντρου στη μνήμη του παιδιού μου Ναπολέοντα.

Με εκτίμηση
Κων/νος Θ. Γιωτάκης

συνέχεια στη σελ. 4

Δ' Μανωλιασσίτικα '96

Για τέταρτη συνεχή χρονιά, η Αδελφότητα σε συνεργασία με τον Πολιτιστικό Σύλλογο και την Κοινότητα, διοργανώνουν και φέτος τις Πολιτιστικές εκδηλώσεις του καλοκαιριού «Μανωλιασσίτικα '96».

Τα Μανωλιασσίτικα '96 είναι αφιερωμένα στα 20 χρόνια από την ίδρυση της Αδελφότητας.

Το πρόγραμμα των εκδηλώσεων έχει ως ακολούθως:

- 5 Αυγούστου: Εναρξη μαθημάτων Εικαστικού Εργαστηρίου (Ζωγραφική-γλυπτική).

7.000.000 για το Πνευματικό Κέντρο

Σύμφωνα με τις ανακοινώσεις της Κοινότητάς μας θα διατεθούν 7 εκατομ. για τη συνέχιση των εργασιών του Πνευματικού Κέντρου.

Τα 2 εκατομ. προέρχονται από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ιωαννίνων και τα 7 εκατομ. από δάνειο του Υπουργείου Εσωτερικών.

Ο Πρόεδρος της Κοινότητάς μας διαβεβαίωσε ότι θα ζητήσει από την Νομαρχία να γίνουν μελέτες για τις επόμενες οικοδομικές εργασίες, σοβάτισμα, κουφώματα κ.ά.

Η μελέτη για την ηλεκτρολογική και υδραυλική εγκατάσταση έχει ολοκληρωθεί και είναι στα χέρια του Δ.Σ. της Αδελφότητας.

Όπως αντιλαμβάνεστε αφού ολοκληρωθεί και η διαδικασία των προσφορών, σύντομα συνεργεία θα αναλάβουν την ολοκλήρωση των εργασιών του Πνευματικού Κέντρου.

- 14 & 15 Αυγούστου: Μεγάλο παραδοσιακό πανηγύρι με το συγκρότημα του Λάμπρου ΚΟΤΙΚΑ. Θα παρουσιαστεί και το Χορευτικό μας.

συνέχεια στη σελ. 4

Πρόσκληση

Προς όλα τα μέλη της

Αδελφότητας Μανωλιασσιτών

Σύμφωνα με το άρθρο 10 του Καταστατικού και σχετική απόφαση του Δ. Συμβουλίου, καθορούνται όλα τα μέλη της Αδελφότητας Μανωλιασσιτών σε Τακτική Γενική Συνέλευση στις **13 Οκτωβρίου 1996**, ημέρα Κυριακή και ώρα 11 π.μ. στο γραφείο της Αδελφότητας, Σωκράτους 49, 1ος όροφος με θέματα ημερήσιας διάταξης:

- Εκλογή Προεδρείου Γεν. Συνέλευσης
- Εκθεση πεπραγμένων Δ.Σ.
- Ανάγνωση έκθεσης Ε. Επιτροπής
- Εγκριση πεπραγμένων Δ.Σ. και απαλλαγή αυτού από κάθε ευθύνη.
- Διάφορες ανακοινώσεις.
- Αρχαιρεσίες για την ανάδειξη νέου Δ.Σ. και Ε. Επιτροπής.

Σε περίπτωση μη απαρτίας η Γεν. Συνέλευση θα επαναληφθεί την επόμενη Κυριακή 20 Οκτωβρίου στον ίδιο χώρο, την ίδια ώρα και με τα ίδια θέματα.

13 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ
ΩΡΑ 12 μ.

Ο δρόμος και ο πιο μακρινός αρχίζει μ'ένα βήμα

Κοινωνικά

Βαπτίσεις

✓ Στις 27 Απριλίου ο Στάθης και η Αλεξάνδρα Μεμίτσα - Βλάχου βάπτισαν το αγοράκι τους και το όνομα αυτού Χριστόφορος.
Νουνοί ο Λεωτέρης και η Μαρία.

Αρραβώνες

✓ Ο Μιχάλης Θεολ. Μπέλλος αρραβωνιάστηκε την Βασιλική Τάση.
✓ Εδώσαν λόγο η Ουρανία Βασ. Μπέλλου με τον Βαγγέλη Κρανά του Νίκου. Συγχαρητήρια παιδιά και γρήγορα να φάμε κουφέτα.

Γάμοι

✓ Ο Λάζαρος Γιωτάκης παντρεύει την Μαρία με τον εκλεκτό της καρδιάς της Σωτήρ στις 20 Ιουλίου. Ο γάμος θα γίνει στον ιερ ναό Αναλήψεως Μαγούλας.
✓ Παντρεύτηκε στις 25 Μαΐου η κόρη του νίδα Ε. Μπέλλου, Σοφία τον εκλεκτό της κ διὰς της Στέφανο Τσιτρίδη.
Ο γάμος έγινε στο ναό των Αγίων Αποστολών στη Θεσσαλονίκη.
✓ Παντρεύεται ο Βασίλης Ι. Λιόντος τη κλεκτή της καρδιάς του Άννα. Η ημερομηνία παραμένει ανοικτή. Ποιος είπε πως τα δισεκατ έτη δεν παντρεύονται!
Να ζήσετε παιδιά, θίον ανθόσπαρτον, παιδόσπαρτον και ευτυχισμένον!

Οικονομικές προσφορές

Αικατερίνη Δημητρίου.....	1.000
Δημήτριος Αντ. Γιωτάκης	5.000
Κων/νος Δημ. Νίκου	6.000
Βασίλης Ραμπαούνης.....	2.000

Αντί για στεφάνι

✓ Η οικογένεια Κλέαρχου Π. Μπέλλου προσέφερε αντί για στεφάνι στη μνήμη της Παναγιώτας Λιόντου 5.000.
Στη μνήμη του Χρήστου Ζήκου 5.000 δρχ.
Και στη μνήμη του Σπύρου Μπέλλου 10.000 δρχ.
✓ Η οικογένεια Ηρακλή Η. Μπέλλου προσέφερε στη μνήμη του Σπύρου Μπέλλου 5.000 δρχ.
✓ Ο Πολιτιστικός Σύλλογος προσέφερε στη μνήμη των: Παναγιώτας Λιόντου, Χρή-

στου Ζήκου και Σπύρου Γ. Μπέλλου το ποσό των 15.000 δρχ.

✓ Εισ μνήμην Βασιλικής Γ. Ισκού οι οικογένειες Αλέκου και Απόστολου Ισκού προσέφεραν το ποσό των 45.000 δρχ.

Σας ευχαριστούμε. Να 'στε καλά να τη θυμάστε.

✓ Εισ μνήμην Βασιλικής Γ. Νάκου η οικογένεια Παναγιώτη Γ. Νάκου προσέφερε εισ μνήμην Γ. Νάκου το ποσό των 10.000.

✓ Ο Κων/νος Θ. Γιωτάκης προσέφερε το

ποσό των 500.000 στη μνήμη του παιδιού του Ναπολέοντα, για την αποπεράτωση του Πνευματικού μας Κέντρου.

✓ Εισ μνήμην Σπυριδωνος Γ. Μπέλλου η οικογένεια Λάζαρου Μπέλλου προσέφερε το ποσό των 500 κορώνων Σουηδίας για την αποπεράτωση του Πνευματικού μας Κέντρου.

Σας ευχαριστούμε θερμά όλους για τη στήριξη στον αγώνα που κάνουμε για την αναβάθμιση της Μανωλιάσας.

Αυτοί που έφυγαν

Τρεις θάνατοι συμμάδεψαν τη ζωή της Μανωλιάσας το περασμένο τρίμηνο. Πρόσωπα δικά μας, αγαπημένα φεύγουν ο ένας μετά τον άλλον. Άλλοι πρόωρα, άλλοι με τη σειρά τους φεύγουν για την αιωνιότητα. Ο αποχωρισμός τους μας γεμίζει λύπη, η απουσία τους φτωχαίνει το χωριό μας.

Παναγιώτα Λιόντου

• Απεβίωσε στις 6 Απριλίου η Παναγιώτα Λιόντου.

Ο θάνατός της ήταν τόσο ξαφνικός που ούτε τα παιδιά της, οι συγγενείς της δεν πρόλαβαν να τη βοηθήσουν. Εφυγε σιωπηλά, όπως ήταν και η ζωή της.

Ήταν στοργική μάνα, αξιο-

πρεπής, σεμνή, ευγενική, πάντα με τον καλό λόγο και με το χαμόγελο. Η καρδιά της την πρόδωσε!

Εκφράζουμε τα συλλυπητήριά μας στα παιδιά της, τα εγγόνια της και τους συγγενείς.

Χρήστος Ζήκος

την εγκαίρως, με αποτέλεσμα να υποφέρει από τους πόνους.

Ο Χρήστος έφυγε αν και νέος κουρασμένος, πονεμένος από τη ζωή.

Τα βάσανα και οι πόνοι πήραν τέλος.

Ας είναι ελαφρύ το κόμμα που τον σκεπάζει.

Σπύρος Μπέλλος

• Απεβίωσε και ο Σπύρος Μπέλλος στις 20 Ιουνίου από το βάρος των 87 χρόνων. Επese άλλος ένας αιωνόβιος έλατος από το βάρος των 87 χρόνων.

Επese ένας από την «τελευταία φρουρά».

Εφυγε ο φαμελίτης που αναστήσε πέντε παιδιά και χάρηκε τόσα καινούργια βλαστάρια. Η ζωή του πέρασε μέσα από θλίψεις, αγώνες για επιβίωση, πίκρες αλλά και χαρές.

Πάλεψε, αντιστάθηκε και άλλαξε τα χαρτιά της μοίρας του. Αξιώθηκε να καμαρώσει τα παιδιά του όπως εκείνος ποθούσε. Ο μπάρις - Σπύρος ήταν από όλους αγαπητός. Με τα αστεία του έδωχνε τη λύπη και τον πόνο από τις καρδιές μας.

Είχε τον τρόπο να παραμερίζει τα σύννεφα, να βλέπει τη ζωή χαρούμενα και αισιόδοξα.

Ήταν φύση ανίσχυρη, «έβαλε χέρι», και στην ιστορία. Ελαβε μέρος στο Αλβανικό μέτωπο και αργότερα συνελήφθη από τους Γερμανούς γιατί προέβαλε αντίσταση.

Ο καμμός του για το χαμό της κυρα - Λένης «έφαγε» τον μπάρις - Σπύρο. Το κλάμα του έσβησε τη

λάμψη των ματιών του.

Δεν θα σε ξεχάσουμε ποτέ μπάρις - Σπύρο.

Αιωνία σου η μνήμη.

Στις οικογένειες των εκλιπόντων εκφράζουμε τα πιο θερμά μας συλλυπητήρια.

Συγχαρητήρια

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Μανωλιάσας και η Αδεφότητα Μανωλιασσιτών Αθηνών συχαίρουν την Μαρία Κων/νου Μπέλλου γιατί τη σχολική χρονιά που μας πέρασε έφερε την καλύτερη βαθμολογία (19) μεταξύ των μαθητών της Α' τάξης του Γυμνασίου Πεδινής. Μπράβο Μαρία, πάντα πρώτη!

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ Εφημερίδα
ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΩΝ
Σωκράτους 59 Αθήνα
Τ.Κ. 10431 Τηλ. 9320.604

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ
ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΩΝ
ΑΘΗΝΩΝ
«Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ»

ΕΚΔΟΤΗΣ &
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ Π. ΓΙΩΤΑΚΗΣ

Συνδρομές, επιστολές,
συνεργασίες κ.λπ. να
στέλνονται στις διευθύνσεις:
α) ΓΙΩΤΑΚΗ ΚΩΝ/ΝΟ
Στρ. Βελισσαρίου 13
Τ.Κ. 17123 - Ν. Σμύρνη
Τηλ. 9320.604-9302.891
β) ΗΑΙΑ ΛΙΟΝΤΟ
Θηβών 3, Τ.Κ. 12461
Χαϊδάρι
5983842
Ετήσια συνδρομή
Εσωτερικού: 3.000
Εξωτερικού: 12 δολάρια

Το στέκι για καλοφαγάδες!

- Ψάρια φρέσκα
- Αστακοί
- Καραβίδες
- Καλαμαράκια

ΨΑΡΟΤΑΒΕΡΝΑ
«Η ΤΡΑΤΑ»

Κλέαρχος Μπέλλος

ΠΑΡΑΛΙΑ ΝΕΑΣ ΜΑΚΡΗΣ - ΤΗΛ. (0294) 94 794

από την
τράτα μας
κατευθείαν στα κάρβουνα

Αξιοπρεπές περιβάλλον

Πλ. Ηρώων Κύπρου 12
Ν. Σμύρνη Τηλ.: 9330786

γράμματα

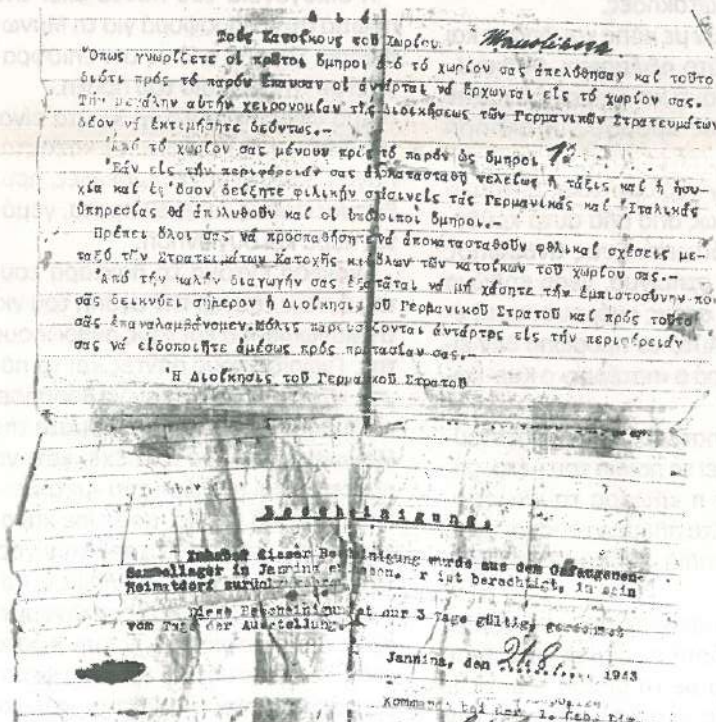
στ' αχνάρια

Στη μνήμη του Σπύρου Μπέλλου

Αγαπητοί συγχωριανοί,
εις μνήμη του αγαπημένου μας Σπυρίδωνα Μπέλλου του Γρηγορίου που απεβίωσε στις 20-6-96 σας γράφουμε λίγα λόγια για τη ζωή του, την οποία και εσείς γνωρίζετε μια και το χωριό μας παραμένει μια μεγάλη οικογένεια. Γεννήθηκε το 1909 το 1943 συνελήφθη μαζί με μερικούς συγχωριανούς του από τους Γερμανούς ως ενεργό μέλος της Εθνικής Αντίστασης και επρόκειτο να οδηγηθεί στο στρατόπεδο συγκέντρωσης Νταχάου. Κατόπιν ταλαιπωριών και μιας ελληνογερμανικής συνθηκολόγησης αφέθη ελεύθερος σύμφωνα με τη γερμανική διαταγή που παραθέτουμε παρακάτω σε φωτοτυπία από το πρωτότυπο μαζί με τη μετάφρασή του. Επίσης έλαβε μέρος στον πόλεμο της Αλβανίας. Δύσκολα χρόνια για όλο τον Ελληνισμό. Παρόλα αυτά οι εκάστοτε κυβερνήσεις, πρώην και νυν, δεν δικαιώσαν τον αγώνα αυτών των ανθρώπων στερώντας τους ακόμη και τη μικρή σύνταξη που ως μέλη της εθνικής αντίστασης σαφώς δικαιούνταν. Για μας όμως πέρα από αγωνιστής, ήταν πάνω απ' όλα ο άνθρωπος μας που πάντα προσέφερε άφθονο το γέλιο και τη χαρά στην οικογένειά του, αλλιά και σε όλη τη γειτονιά και το χωριό, και έτσι θέλουμε να τον θυμόμαστε. Τον αγαπούσαμε και θα τον αγαπάμε. Άγιο να είναι το χώμα του.

Οικ. Λαζάρου Μπέλλου

Υ.Γ. Ενισχύουμε το έργο του πνευματικού κέντρου στέλλοντας 500 κορώνες εις μνήμην του Σπυρίδωνος Γ. Μπέλλου.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ο κάτοχος αυτής της βεβαίωσης απολήθηκε από το στρατόπεδο Ιωαννίνων. Είναι ελεύθερος να επιστρέψει στο χωριό του. Αυτή η βεβαίωση ισχύει για τρεις ημέρες.
Ιωάννινα 21-8-1943

621 Κομμάντο 1η Μεραρχία Μυστικής Περιπόλου

Ο Διοικητής

Τα νέα από την Κοινότητα

Εργα που εκτελέστηκαν από την Κοινότητα μέχρι και σήμερα είναι τα παρακάτω:

α) Τοιμεντόστρωση δρόμου από Ευαγγέλου Γιώτη μέχρι Σταυρό. Πίστωση δαπάνης δρχ. 1.882.000 ΣΑΤΑ έτους 1996.

β) Τοιμεντόστρωση δρόμου από Περικλή Κύρκου μέχρι Βασ. Τζίμα. Πίστωση δρχ. 1.000.000 από χρήματα Κοινότητας.

γ) Διάνοξη-κατασκευή δρόμου από Δημοσθένη Χρόνη μέχρι Κτήμα Σπύρου Γούση, πίστωση δρχ. 350.000 από χρήματα της Κοινότητας.

δ) Διαμόρφωση χώρου Κοινοτικού Νεκροταφείου. Πίστωση δρχ. 350.000 (από χρήματα της Κοινότητας).

ε) Τοίχος αντιστήριξης από Βασιλείου Κ. Τζίμα μέχρι Αμαλίας Κύρκου. Πίστωση δρχ. 350.000 (από χρήματα της Κοινότητας).

Χρηματοδοτήσεις Κοινότητας μέχρι και σήμερα:

α) Δραχ. 5.000.000 δάνεια από το Υπουργείο των Εσωτερικών για αποπεράτωση Κοινοτικού Καταστήματος (για 10 χρόνια) άτοκο.

β) Δραχ. 3.000.000 από το Υπουργείο των Εσωτερικών (έκτακτο έσοδο) για την κάλυψη αναγκών της Κοινότητάς μας.

γ) Δραχ. 2.000.000 από την Νομ. Αυτοδιοίκηση Ιωαννίνων για την συνέχιση κατασκευής Πνευματικού Κέντρου Μανωλιάσας.

δ) Δραχ. 300.000 για το Δημοτικό και το Νηπιαγωγείο Μανωλιάσας από έσοδα Υπουργείου Εσωτερικών για την κάλυψη αναγκών τους.

ε) Δραχ. υπόλοιπο ΣΑΤΑ 1996 546.000 από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ιωαννίνων.

ζ) Ακόμη περιμένουμε και ορισμένες πιστώσεις.

1. Δραχ. 4.000 από το ΥΠΕΧΩΔΕ για έργα Πλατειών μέσα στην Κοινότητα (κ.τ.λ.).

2. Από την Υπηρεσία Προγραμματισμού Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης ή από την Υπηρεσία Αθλητισμού ένα ορισμένο ποσό που σήμερα δεν έχουμε το κατάλληλο νούμερο (για ασφαλίστρωση του προαυλίου του Δημοτικού μας Σχολείου).

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας
ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ Ε. ΜΠΕΛΛΟΣ

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΑΣ

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΑΣ
ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. 30/12-5-96

ΠΡΟΣ ΤΟ Δ.Σ. ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ
ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΩΝ
ΑΘΗΝΑ

Το Δ.Σ. του Πολιτιστικού Συλλόγου Μανωλιάσας στη συνεδρίασή του που πραγματοποιήθηκε στις 12-5-1996 στην αίθουσα του Πολιτιστικού Συλλόγου μεταξύ των άλλων θεμάτων που συζητήθηκαν ασχολήθηκε και με το πανηγύρι του χωριού μας για την φετινή χρονιά.

Κατόπιν αναλυτικής συζήτησης και λαμβάνοντας υπ' όψη μεταξύ των άλλων λόγων και τον κίνδυνο να γίνουν ταυτόχρονα δύο πανηγύρια στο χωριό μας με όλες τις συνέπειες που μπορεί να έχει ένα τέτοιο γεγονός

ομόφωνα αποφάσισε

να συμμετάσχει στο Πανηγύρι και συγκεκριμένα κατά το 1/3 του κόστους της ορχήστρας, τα υπόλοιπα 2/3 θα καλυφθούν από τα υπάρχοντα καφεενεία του χωριού μας τα οποία θα φροντίσουν και για τις λοιπές εργασίες που θα χρειασθούν (καρέκλες, τραπέζια, servis κ.λπ.).

Σύμφωνα με την απόφαση

ο Σύλλογος θα χρησιμοποιήσει την ορχήστρα για την παρουσίαση του χορευτικού τμήματος. Επίσης έχει το δικαίωμα της διενέργειας λαχειοφόρου αγοράς και της κυκλοφορίας λαχείων εντός της εκδήλωσης.

Μανωλιάσσα 12-5-96

ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΓΟΥΣΗΣ ΑΛΕΚΟΣ
Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Π.

✓ Ενα ακόμη παιδί έθιμο αναβίωσε στο χωριό μας την παραμονή της εορτής του Λαζάρου. Τα κάλαντα του Λαζάρου με την συνοδεία της λαζαρίνας και των κύπρων αντήχησαν σ' όλο το χωριό και προκάλεσαν την συγκίνηση αλλιά και νοσταλγία για το παρελθόν.

Η πρόταση από την πλευρά του Δ.Σ. του Πολιτιστικού Συλλόγου Μανωλιάσας, έγινε αμέσως αποδεκτή τόσο από τα παιδιά του Χορευτικού όσο και από τα παιδιά που δεν συμμετέχουν σ' αυτό το τμήμα.

Πρέπει να σημειώσουμε ότι η συμμετοχή ήταν ικανοποιητική και ιδιαίτερα αυτή η οικονομική. Αυτό αποδεικνύει το ποσό των 135.000 δρχ., τα οποία αποτέλεσαν μια απαραίτητη ανάσα για τα... πενιχρά οικονομικά του Συλλόγου. Τους ευχαριστούμε για άλλη μια φορά και ελπίζουμε να συμμετάσχουν στις εκδηλώσεις μας με τον ίδιο αξιοθαύμαστο τρόπο.

✓ Στις 7 Ιουλίου ο Πολ. Σύλλογος πραγματοποίησε εκδρομή στην Καστροσυκιά Πρεβέζης. Συμμετείχαν 36 άτομα.

✓ Στις 20 Ιουλίου ο Πολ. Σύλλογος σε συνεργασία με τα καφεενεία του χωριού μας διοργανώνουν ημερήσιο πανηγύρι στον Αη-Λιά.

Γλέντι και χορός με το συγκρότημα του Λάμπρου ΚΟΤΙΚΑ.

Καλή επιτυχία παιδιά!

Τράπεζα Αίματος Μανωλιασσιτών
3η αιμοδοσία

Τη Δευτέρα 19 Αυγούστου πραγματοποιείται για τρίτη συνεχή χρονιά αιμοδοσία για την ενίσχυση της Τράπεζας αίματος των Μανωλιασσιτών.

Η αιμοδοσία θα γίνει από το κινητό συνεργείο αιμοδηψίας του Νοσοκομείου Ιωαννίνων «Γ. ΧΑΤΖΗΚΩΣΤΑ».

Θερμή παράκληση να μη λείψει κανείς απ' αυτή την ανθρωπιστική πράξη. Σας υπενθυμίζουμε ότι όσοι δεν βρεθείτε στην Μανωλιάσσα την ημέρα της αιμοδοσίας, μπορείτε οποτεδήποτε άλλη ημέρα να πάτε στο κοντινό νοσοκομείο της περιοχής σας και να δώσετε αίμα. Προσοχή, πρέπει να ζητήσετε το αίμα σας να καταχωρηθεί: στην Τράπεζα αίματος Μανωλιασσιτών του Νοσοκομείου «Γ. ΧΑΤΖΗΚΩΣΤΑ».

Η σκοπιμότητα και η χρησιμότητα της αιμοδοσίας πρέπει να γίνει συνείδηση όλων μας.

Το μήνα Ιούνιο έδωσε αίμα για την Τράπεζά μας η Βαρβάρα Τζίμα σύζυγος Ευαγγέλου.

**Δώσε αίμα τώρα που μπορείς
για νάχεις όταν χρειαστείς**

**ΗΠΕΙΡΟΣ
SERVICE - CARS**

**ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
ΠΑΠΠΑΣ και
ΥΙΟΣ**

Πάροδος 5ο χιλ.
Εθν. οδός

Ιωαννίνων - Αθηνών
Νέες σύγχρονες

ιδιότητες
κτιριακές

εγκαταστάσεις

Τηλ. 92046 - 91634

Χρήστος Μώκος: "Η Ολυμπιάδα είναι στο χέρι μας"

συνέχεια από τη σελ. 1

Με αφορμή την επιτυχία του Χρήστου στους Βαλκανικούς αγώνες που έγιναν στη Ρουμανία στις 7 Ιουλίου, είχα την ευκαιρία και τη χαρά να τον γνωρίσω καλύτερα και να καταγράψω τις σκέψεις και τους στόχους του.

- Τι σε οδήγησε στο στίβο, στο ακόντιο;

Στο ακόντιο πήγα κατά τύχη. Πριν το ακόντιο έκανα χαντ-μπολ στην Εθνική ομάδα, ο προπονητής του χαντ-μπολ ήταν και πρωταθλητής στο ακόντιο, γνώρισα τον προπονητή του κι άρχισα εντελώς τυχαία.

- Είσαι ικανοποιημένος μέχρι στιγμής για την επιλογή σου;

Ναι, πάω πολύ καλά και πιστεύω στο μέλλον καλύτερα. Ο χρόνος που έχω στον ακοντισμό είναι πολύ μικρός αλλά οι επιδόσεις μου αρκετά καλές.

- Ποιοί σ' έχουν βοηθήσει στην πορεία σου;

Οι δικοί μου από το σπίτι και ο προπονητής μου που είναι ο βασικός παράγοντας, κανείς άλλος.

- Τι προβλήματα αντιμετωπίζεις στο στίβο; Η πολιτεία, η Ομοσπονδία σας βοηθάνε;

Καμία βοήθεια... Δεν έχουνα λεφτά. Ρούχα, βιταμίνες, αθλητικά είδη γενικά τα αγοράζουμε μόνοι μας. Αγωνιζόμαστε μόνοι μας να κάνουμε κάτι...

- Δρόμος μετ' εμποδίων...

Ναι, αρκετά προβλήματα.

- Πιστεύεις πως ο αθλητισμός είναι διέξοδος για τους νέους;

Σίγουρα είναι μια διέξοδος, γιατί είναι μια απασχόληση που σε κρατά πολλές ώρες μακριά απ' τ' άλλα. Όλη τη μέρα είσαι στο γυμναστήριο.

- Τι σημαίνει για σένα ακόντιο;

Τώρα σημαίνει το μέλλον, κάνω ό,τι μπορώ για να πετύχω τις καλύτερες επιδόσεις. Είναι σαν πανεπιστήμιο, δηλαδή βλέπεις πάρα πέρα και σε βοηθάει πάρα πολύ.

- Το ακόντιο είναι ένα ατομικό άθλημα, πώς νοιώθεις που αγωνίζεσαι, δηλ. νοιώθεις μοναξιά συγκριτικά με ένα ομαδικό άθλημα;

Το ατομικό άθλημα θεωρώ ότι είναι πολύ δύσκολο γιατί στηρίζεις μόνο στις δικές σου δυνάμεις. Στο ομαδικό άθλημα η προσπάθεια είναι συλλογική.

Η κούραση είναι πολύ μεγάλη γιατί ό,τι κάνεις το κάνεις μόνος σου, αλλά και η ευχαρίστηση είναι πολύ μεγαλύτερη γιατί δεν μοιράζεσαι...

- Ποιές είναι οι διακρίσεις σου;

Πέριστ στους παίδες είχα την καλύτερη επίδοση στην Ελλάδα. Φέτος σαν έφηβος είχα πάλι την καλύτερη, έχω πάρει το Πανελλήνιο μαθητικό με μεγάλη διαφορά και το Πανελλήνιο διασυλλογικό Εφήβων.

- Ξέρουμε ότι η Ολυμπιάδα είναι ο μεγαλύτερος στόχος, η ύψιστη τιμή για έναν αθλητή, για σένα πόσο κοντινό ή μακρινό όνειρο είναι η Ολυμπιάδα;

Μακρινό είναι σήμερα, αύριο όμως είναι πολύ κοντά. Στις επόμενες δύο Ολυμπιάδες είναι μπροστά μας, μεγαλώνεις, τη μέτρα ανεβαίνουν κι έρχονται πολύ κοντά.

Η Ολυμπιάδα δεν είναι όνειρο ακατόρθωτο, με λίγη δουλειά παραπάνω, κι αν πάμε με τους ίδιους ρυθμούς εξέλιξης είναι στο χέρι μας.

- Στο παρελθόν κάθκαν ταλέντα, γιατί ζαλιώθηκαν από τις γρήγορες επιτυχίες, νοιώθεις τον εαυτό σου έτοιμο, αγωνιστικά ώριμο;

Αισθάνομαι έτοιμος και ώριμος και τούτο γιατί πριν το ακόντιο έκανα άλλα αθλήματα. Είχα την ψυχολογία από πριν, δεν είχα καβαλήσει το καλάμι, ήξερα πως είναι τα πράγματα.

- Η πορεία του Ελληνικού στίβου τα τελευταία χρόνια σε ικανοποιεί;

Ο στίβος δεν πήγαινε καθόλου καλά, έλειπε ο στόχος, δεν τον ενίσχυαν και οικονομικά. Οτι προέκυπτε ήταν αποτέλεσμα φιλότιμης προσπάθειας προπονητών και αθλητών.

Τώρα με την Ολυμπιάδα όλοι προσπαθούν για κάτι καλύτερο.

Ο στίβος ξεκίνησε από την Ελλάδα και του πρέπει καλύτερη μεταχείριση.

Τα τελευταία τέσσερα χρόνια γίνεται μια αξιόλογη προσπάθεια, πάνε πολύ καλύτερα, όλοι έχουν σημαντικές επιδόσεις - επιτυχίες και στις επόμενες Ολυμπιάδες είμαι σίγουρος πως θα πάνε ακόμα καλύτερα.

- Ο στίβος έχει πολλά μειονεκτήματα σε σχέση με τα ομαδικά αθλήματα που έχουν προβολή, χρήματα... δεν σ' ενοχλεί αυτό;

Κατά τη γνώμη μου ο στίβος έπρεπε να είναι στην πρώτη γραμμή, υπάρχει σχετική αδιαφορία. Αν τον συγκρίνουμε με το ποδόσφαιρο, το μπάσκετ και το βόλλεϋ που μεσουρανούν και τα οικονομικά ωφέλη είναι τεράστια.

- Ο στίβος θεωρείται ο βασιλιάς της Ολυμπιάδας;

Θεωρείται, αλλά κανένας δεν τον βοηθάει να ανέβει ψηλά και να παραμείνει βασιλιάς.

- Πέρα από το στίβο έχεις άλλες βλέψεις στη ζωή σου;

Πρωταρχικός μου στόχος είναι το ακόντιο... δηλ. με βάση αυτόν και σε πανεπιστήμιο μπορείς να πας και οικονομικά να ωφεληθείς. Τώρα τα δίνω όλα για το ακόντιο μετά όλα τ' άλλα.

- Να περάσουμε σ' ένα άλλο κεφάλαιο. Η καταγωγή σου είναι από την Ηπειρο και συγκεκριμένα από τη Μανωλιάσσα; Πώς νοιώθεις γι' αυτό;

Νοιώθω υπερήφανος γιατί ο πατέρας μου κατάγεται από τη Μανωλιάσσα, ένα ιστορικό χωριό της Ελλάδας που έχει προσφέρει πολλά.

Επίσης και η μάνα μου κατάγεται από χωριό του Σουλίου. Συχνά μου δίνεται η ευκαιρία και τα επισκέπτομαι.

- Φέτος θα επισκεφτείς τη Μανωλιάσσα;

Το ελπίζω, τελειώνοντας τις υποχρεώσεις μου, πρέπει να ξεκουραστώ για λίγες μέρες.

Ευτυχώς που ο Χρήστος ανήκει στην ομάδα του Παναθηναϊκού και είναι ίσως ο μόνος σύλλογος που έχει τη δυνατότητα οικονομικής ενίσχυσης της ομάδας και μπορεί να αξιοποιεί τα ταλέντα.

Εγγράψε ο Δημήτρης Κοντραφούρης (γιός της Αλίκης Ντάφλου-Κοντραφούρης)

«Τ'αχράρια» εύχονται να συμμετάσχει ο Χρήστος στην Ολυμπιάδα του 2000 και γιατί όλα να γυρίσει με χρυσό μετάλλιο.

500.000

για το
Πνευματικό
Κέντρο

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ Θ. ΓΙΩΤΑΚΗΣ

συνέχεια από τη σελ. 1

Αυτά είναι τα θόγια που συνοδεύουν την προσφορά του Κυρ-Κώστα. Ανοικτή επιστολή προς όλους τους φορείς, προς όλους τους Μανωλιασσίτες.

Λόγια απλά και σεμνά όπως και πράξεις του απλές και αθόρυβες, απλά γεμάτες περιεχόμενο.

Σε τηλεφωνική επικοινωνία που είχα με τον αντιπρόεδρο της Αδεηφότητας κ. Στέφανο Γιωτάκη, μου μετέφερε την επιθυμία του πατέρα του, να συναντηθούμε.

Με μεγάλη μου χαρά ανταποκρίθηκα στο κάλεσμά του και μια βραδιά του πρώτου δεκαήμερου του Ιούλη βρέθηκα στη Ραφήνα.

Εμείς οι Μανωλιασσίτες όταν ακούμε, Ραφήνα ο νους μας πηγαίνει στους «Γιωτάκηδες» και δικαιοδογμένα αφού έχουν εγκατασταθεί εκεί πριν από 50 χρόνια. Ρίζωσαν και ρίζωσαν καλά, απέκτησαν βλαστώματα και ομορφαίνουν σήμερα τη Ραφήνα.

Χωρίς υπερβολή τα καλύτερα πόστα της Ραφήνας τα κατέχει η Μανωλιάσσα, οι Γιωτάκηδες.

Τα κατέχουν με κόπο και ιδρώτα και είναι για τούτο αξιέπαινοι. Οπλισμένοι με υπομονή και επιμονή άνοιξαν καινούργιους δρόμους. Η σκληρή δουλειά που είναι και το χαρακτηριστικό τους γνώρισμα τους αντάμειψε. Πίσω όμως από όλα αυτά κρύβεται ένα πρόσωπο. Ένας άνθρωπος πραγματικό στήριγμα, γερή κοήωνα που αντέχει στους ανέμους κοντά έναν αιώνα. Αυτό το πρόσωπο δεν είναι άλλο παρά ο «πατέρας» ο Κυρ-Κώστας.

Αθηθινός πατέρας που προστατεύει και στηρίζει τα παιδιά του μέχρι σήμερα, όπως η κλήσσα τα κλωσσοπούλια της. Στο πνευρό τους και τώρα όπως ήταν παλιά, τίποτα δεν έχει αλλάξει.

Είναι ο άνθρωπος που για ποητά χρόνια, αθόρυβα, σεμνά σαν ένας εργάτης που με τη σκέψη του, τις ιδέες του, το ενδιαφέρον του, την προσφορά του στηρίζει, θεμελιώνει αξίες, στηρίζει τους νέους βλέποντας μακριά.

Ο Μανωλιασσίτης που υπηρετεί τη Μανωλιασσίτικη ιδέα, που στοχεύει ψηλά και για το καλό της οικογένειάς του και για το καλό της Μανωλιάσσας.

Η αγάπη του για τη Μανωλιάσσα εί-

ναι αυτή που μας συγκινεί περισσότερο. Σκίρτημα μικρού παιδιού, λάμπουν τα μάτια του, λαχταράει η ψυχή του όταν μιλάει για το χωριό.

Νέος πολύ νέος, ο Κυρ-Κώστας στην ψυχή. Μπροστάρης παντού, είναι ν' απορεί κανείς που κρύβεται τόση δύναμη. Η σκέψη του καθάρια, οι παρεμβάσεις του μακριά από μικρότητες, μικροπρέπειες και σκοπιμότητες. Πάντα στο πνευρό μας, συμπαράστατης, όχι μόνο ηθικά ή συμβουλευτικά αλλά και υλικά. Για άλλη μια φορά μας έδειξε το δρόμο, το δρόμο που οδηγεί στο στόχο, στην προσφορά, στην αγάπη.

Στο πρόσωπό του συμβολίζεται η Μανωλιασσίτικη προσφορά. Ήταν και είναι στην πρώτη γραμμή, στον άξονα της προσφοράς για τη Μανωλιάσσα. Μετέχει ουσιαστικά στα κοινά και λειτουργεί στη σφαίρα της ενότητας και της αρμονίας.

Αγωνιστής έντιμος και ειδικρινής, σεμνός, ευαίσθητος και ονειρευτής, υπηρέτης των αξιών, αξιών που τις έκανε βίωμα και σκοπό της ζωής του.

Η οικογένειά του πάντα έχει την πρωτιά στην προσφορά για τη Μανωλιάσσα. Σήμερα ο ίδιος την επισφραγίζει με την γενναία του πράξη.

Δύο ώρες με τον Κυρ-Κώστα είναι μια ζωή εν περιλήψει, το καταστάλαγμα. Ώρες γεμάτες εμπειρίες, προβληματισμούς και ερεθίσματα, γεμάτες χαρά και συγκίνηση.

Ενοίωσα έντονα τη λαχτάρα του, την έγνοια του και την αγάπη του για τη Μανωλιάσσα και τους ανθρώπους της. Γνωρίζει τους πάντες και τα πάντα. «Πετάει» η ψυχή του να βοηθήσει να θυθούν τα όποια προβλήματα της Μανωλιάσσας. Για όλα έχει κάτι να προτείνει και η γνώμη του «μετράει». Έχουμε καλά παιδιά, μου είπε χαρακτηριστικά και είμαι ευχαριστημένος. Υπάρχουν και παλιές αντιλήψεις, παλιές νοοτροπίες, απλά τι να κάνουμε. Κάθε συνάντηση με τον Κυρ-Κώστα είναι εποικοδομητική. Κακά τα ψέματα μας λείπουν σήμερα οι γνώμες των μεγάλων και πιο πολύ οι καθάρειες γνώμες.

Ναι, έφυγα συγκινημένος από τη Ραφήνα. Ο Κυρ-Κώστας ξέρε να ερεθίζει το νου και να συγκινεί την καρδιά.

Σ' ευχαριστούμε Κυρ-Κώστα, νάσαι πάντα καλά, να μας οδηγείς με τις ιδέες και τις πράξεις σου.

Κ.Π.Γ.

Δ' Μανωλιασσίτικα '96

συνέχεια από τη σελ. 1

- 17 Αυγούστου: Τα παιδιά της Μανωλιάσσας θα παίξουν θέατρο.

- 18 Αυγούστου: 8.00 π.μ.: Πανοηγυρική θεία λειτουργία και επιμνημόσυνη δέηση στη μνήμη των ιδρυτικών μελών της Αδεηφότητας.

- 7.30 μ.μ. Λήξη των εκδηλώσεων με αθλοπαιδιές.

- 9.30 μ.μ. Εκδήλωση για τα 20 χρόνια από την ίδρυση της Αδεηφότητας. Ομιλία και προβολή φωτογραφιών των ιδρυτικών μελών της Αδεηφότητας. Θα επακολουθήσει εκδήλωση με μεζέδες, ποτά και αναψυκτικά.

19 Αυγούστου. Αιμοδοσία για την ενίσχυση της Τράπεζας Αίματος των Μανωλιασσίτων.

Να είμαστε όλοι εκεί.

Ημερήσια εκδρομή της Αδελφότητας

ΣΤΟ
ΓΑΛΑΞΙΔΙ

Η Αδελφότητα είχε προγραμματίσει τη διοργάνωση ημερήσιας εκδρομής, μέσα στο μήνα Μάη, για Λιβαδειά - Αράχωβα - Δελφούς - Γαλαξίδι - Ιτέα και Οσίο Λουκά μέρη που αποτελούν ένα σπουδαίο κομμάτι της Στερεάς Ελλιάδας, με πολλούς και σπουδαίους αρχαιολογικούς και ιστορικούς χώρους και άλλα αξιοθέατα.

Η εκδρομή πραγματοποιήθηκε στις 26 Μαΐου, μέρα Κυριακή.

Το αντάμωμα των Μανωλιασ-

Όταν ήπιαμε τον καφέ, τα αίματα κινήθηκαν. Τα μάτια άνοιξαν...

Ξυπνήσαμε... Αρχισαν τα μεταξύ μας κεράσματα. Τα τοίπουρα πήγαιναν και έρχονταν και συνοδεύονταν με τηγανίτες, κεφτεδάκια, τυροπιτάκια και πολλή αλήλα. Ετσι, χωρίς να το καταλάβουμε, φτάσαμε στη γραφική Αράχωβα, την οποία με θλίψη αφήσαμε πίσω μας, χωρίς να τη γνωρίσουμε, επειδή ο χρόνος μας ήταν περιορισμένος. Μετά από λίγα χιλιόμετρα, βρισκόμασταν στους Δελφούς στον «Ομφαλό της Γης». Επισκεφτήκαμε το μουσείο. Είδαμε τα σπουδαία εκθέματά του και θαυμάσαμε το αριστούργημα που λέγεται «ΗΝΙΟΧΟΣ». Είναι ένα χάλκινο άγαλμα

μυθο και τις υπέροχες εικόνες του ναού. Πολλές από τις εικόνες αυτές είναι φερτές από τη Ρωσία, την Αίγυπτο και από άλλα μέρη. Μερικές κοιλώνες της Εκκλησίας είναι από άμμουρα καραβιών, που έχουν διακοσμηθεί ανάλογα. Οι Γαλαξειδιώτες ήταν σπουδαίοι ναυτικοί και πρόσφεραν πολλή στον αγώνα για την απελευθέρωση της Πατρίδας.

Στο Γαλαξίδι γευματίσαμε και περάσαμε αρκετές ευχάριστες ώρες στο εστιατόριο - ταβέρνα του Μπούχαρη Ηλία.

Το κουβάρι της επιστροφής αρχίζει να μαζεύει από δω. Αφού διασχίσαμε τον ελαιώνα του κάμπου της Ιτέας, φτάσαμε στην ομώνυμη κωμόπολη που είναι το επίγειο της Αμφισσας και των Δελφών και από εκεί ανεβήκαμε στη Δεσφίνα και διαμέσου του μαρτυρικού Διστόμου, φτάσαμε στο μοναστήρι του Οσίου Λουκά, που βρίσκεται στην πηλιά του Ελικώνα απέναντι από τον Παρνασσό.

Η Μονή του Οσίου Λουκά είναι από τα μεγαλύτερα και τα πιο καλοδιατηρημένα μοναστηριακά συγκροτήματα του 11ου αιώνα. Η διακόσμησή του αποτελεί κορυφαίο δείγμα της Βυζαντινής τέχνης. Οι τοιχογρα-

το θρησκευτικό συναίσθημα αναπτερώνεται. Ο επισκέπτης αναβαπτίζεται και η ψυχή γαληνεύει. Αφού ανάψαμε το κεράκι μας και ζητήσαμε την προστασία και τη χάρη του Οσίου Λουκά, αναχωρήσαμε και φτάσαμε στις πηγές του ποταμού Ερκύνα στη Λιβαδειά. Κάτω από τα σκιερὰ πλατάνια απολαύσαμε το καφεδάκι μας, ξεκουραστήκαμε λίγο και αφήνοντας τη Λιβαδειά αναχωρήσαμε για εκεί απ' όπου ξεκί-

Η ΘΟΛΟΣ - Ο ΠΟΛΥΓΩΝΙΚΟΣ ΤΟΙΧΟΣ. Από το πλήθος τα αρχιτεκτονικά μνημεία που ήρθαν στο φως με τις ανασκαφές στους Δελφούς, προβάλλουν περισσότερο εντυπωσιακά η Θόλος μέσα το Ιερό της Προναίας Αθηνάς (αριστερά) και ο μεγάλος ενεπίγραφος Πολυγωνικός τοίχος (κάτω), που διασχίζει οριζόντια το Ιερό του Απόλλωνα. Το κυκλικό οικοδόμημα της Θόλου χρονολογείται στις αρχές του 4ου αι. π.Χ., αλλά ο προορισμός του παραμένει άγνωστος. Με τις τρεις αναστηλωμένες δωρικές κολόνες υψώνεται στο κέντρο μιας μαγευτικής τοποθεσίας, στη Μαρμαριά.

σιτών, που δέλησαν συμμετοχή στην εκδρομή, έγινε στην Πλατεία Κουμουνδούρου. Αφού συγκεντρωθήκαμε όλοι, επιβιβαστήκαμε σε λεωφορείο του «ΑΡΓΥΡΗΣ ΤΟΥΡΕ» και ξεκινήσαμε, αφήνοντας πίσω μας την πολύβουη Αθήνα με το νέφος της.

Ήταν ακόμα πρωί, γι' αυτό οι δρόμοι δεν είχαν μεγάλη κίνηση και έτσι σχετικά γρήγορα φτάσαμε στη Θήβα. Στη Θήβα που, όπως είναι γνωστό, είναι πατρίδα του μυθικού μας ήρωα Ηρακλή, του Πίνδαρου και των επιφανών Στρατηγών Πελοπίδα και Επαμεινώνδα οι οποίοι, με τον Ιερό τους Λόχο και τη Λοξή τους Φάλαγγα, κατόρθωσαν να νικήσουν αντιπάλους αριθμητικά πιο πολλούς και πιο καλὰ οπλισμένους.

Περάσαμε έξω από τη Θήβα και αφού προσπεράσαμε και τη Λιβαδειά, μετά από λίγη ώρα, ήπιαμε το καφεδάκι μας σε καφετέρεια στους πρόποδες του Παρνασσού.

του 475 π.Χ. που βρέθηκε το 1896 στις ανασκαφές των Δελφών. Περιγράφει ένα υψηλόσωμο άνδρα που κρατάει στα χέρια του τα χαλινάρια του αλόγου ή των αλόγων που έσερναν το άρμα ή την άμαξα. Λένε ότι, είναι έργο του καλλιτέχνη Πυθαγόρα από το Ρήγιο της Ιταλίας και ότι το αφιέρωσε στους Δελφούς ο Πολύζαχος τύραννος της Γέρας της Σικελίας, για να ευχαριστήσει τον Απόλλωνα για τη νίκη του άρματός του, στα Πύθια, αγώνες που γίνονταν στους Δελφούς προς τιμή του Απόλλωνα. Η ομορφιά και η αρμονία του αγάλματος αυτού είναι κάτι το ιδιαίτερο.

Αφού επισκεφτήκαμε και την «Κασταλία Πηγή» από την οποία πήγαζε «το ήλιον ύδωρ», χωρίς να πάρουμε χρησμό από την Πύθια, αν θα περάσουμε καλά ή όχι στην εκδρομή μας, αναχωρήσαμε για το Γαλαξίδι με τα αρχοντικά του, τις Βυζαντινές του εκκλησίες και το Ναυτικό του μουσείο. Επισκεφτήκαμε την Αγία Παρασκευή και θαυμάσαμε το περίτεχνο τέ-

φίες των δύο εκκλησιών της μονής, η τράπεζα, το καμπαναριό και τα άλλα κτίσματα σου δίνουν την ευκαιρία να δεις και να θαυμάσεις σπουδαίες λεπτομέρειες.

Όλο το κτιριακό συγκρότημα της μονής δένει αρμονικά με το υπέροχο τοπίο. Εδώ

νήσαμε, την πλατεία Κουμουνδούρου της Αθήνας.

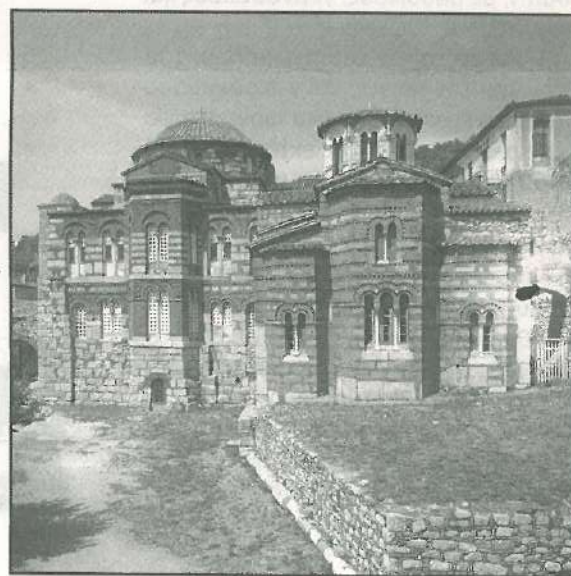
Σ' όλη τη διάρκεια της διαδρομής τα τραγούδια ήταν ασταμάτητα. Τα ανέκδοτα και τα σόκιν διαδέχονταν το ένα το άλλο και το κέφι συνεχές και αμείωτο.

Ήταν πραγματικά ώρες ξεγνισιάς και ξεκούρασης. Ήταν μια ανάπαυλα στον καθημερινό μόχθο και το άγχος των Μανωλιασσιτών της Αθήνας, που τόσο την είχαν ανάγκη.

ΕΠΕΙΔΗ οι εκδρομές αυτές είναι πολλή-πλή ωφέλιμες γιατί:

Δίνουν την ευκαιρία να γνωρίσει κανείς από κοντά τα διάφορα μέρη της Πατρίδας του, τους αρχαιολογικούς και τους ιστορικούς της χώρους, τα μοναστήρια και τα άλλα αξιοθέατα. Να αναπολέσει στη μνήμη του ιστορικά και άλλα γεγονότα και να ξεκουραστεί αποφεύγοντας, έστω και για λίγο, τον καθημερινό μόχθο και το άγχος της βασανιστικής Αθήνας, **ΠΡΕΠΕΙ** η Αδελφότητα να διοργανώνει πιο πολλές εκδρομές στις οποίες να δηλώνουν συμμετοχή όλοι και πιο πολλοί Μανωλιασσι-τες.

Στέφανος Κων. Γιωτάκης

Οψη της Α. πλευράς του ναού της Παναγίας και του καθολικού της Μονής.

Συνέχεια από το
13ο φύλλο

έστι τις Ελλοπίη
πολυλῆϊος ἡδ' ευλείμων
αφνειή μίλοισι και
εὐλιπόδεσσι βόεσσιν'
έν δ' ἄνδρες ναίουσι
πολύρρηνες
πολυβούται
πολλοὶ ἀπειρέσιοι
φύλα θνητῶν
ανθρώπων'
ένθα δε Δωδώνη τις
ἐπ' ἑσχατιή πεπόλισται
την δε Ζεύς ἐφίλησε
και ὄν χρηστήριον
εἶναι
ναίον δ' ἐν πυθμένι
φρυγού'
ένθεν ἐπιχθόνιοι
μαντήϊα πάντα
φέρονται
ὅς δη κείθι μολῶν
θεὸν ἄμβροτον
ἐξερεεῖν
δώρα φέρωντ' ἔλθουσιν
σύν οἰωνοῖς
αγαθοῖσιν...

Ἡσίοδος

του Ηρακλέους και
της Διώνης. Ανάμε-
σα στο θέατρο και το
ιερό κτίστηκε μια με-
γάλη υπόσκηλη αίθουσα με
δύο στοές, για τις πολιτικές συγκεντρώ-
σεις ή ως κατάλυμα για τους προσκυνη-

Αφιέρωμα

σκεία Ιουλιανός ο
Παραβάτης το 362
μ.Χ., ζήτησε πριν ξεκί-
νησει την εκστρατεία
εναντίων των Περσών, τη
συμβουλή του μαντείου. Προς το τέλος
του 4ου αιώνα η χριστιανική θρησκεία ε-

γκαταστάθηκε στην εύροι που αργότε-
ρα μετονομάστηκε σε Ιωάννινα.

Εκτοτε άρχισε και ασκεί μεγαλύτερη
επιρροή το μαντείο των Δελφών, λόγω
κυρίως της θέσης του. Παρά ταύτα αυτό
της Δωδώνης διατήρησε τη φήμη και το
σεβασμό του αρχαιότερου μαντείου της
Ελλάδας.

Σήμερα στο ιερό είναι απλωμένη η με-
γάλη σιγή της οριστικής καταστροφής.

Τι ήταν άραγε εκεί - κάθε έντυπος ο-
δηγός το λέει: θέατρο, βουλευτήριο, α-
γάθιατα... Για να δεις το ιερό σπρώχνεις
τη χαμηλή πόρτα του συρματοπλέγμα-
τος και μπαίνεις. Αν τυχόν, υπάρχει ο
φύλακας: «Οι ντόπιοι τσάμπα και οι του-
ρίστες ...δραχμές, κάποιο ποσό, τέλος
πάντων για να μπουν!».

Η αξία του πρέπει άραγε να ενδιαφέ-
ρει, μόνο τους αρχαιοκάπηλους και
τους ιδιοκτήτες των ξενοδοχείων και ε-
στιατορίων που είναι εγκατεστημένα δί-
πλα του; Η ολόκληρη την Ελλάδα αφού
αποτελεί μέρος της Ιστορίας της; Οι πο-
λύχρονοι επίμονες ανασκαφές γιατί
σταμάτησαν;

Μήπως είναι τελικά ο τεχνικός πολιτι-
σμός αυτός που αδιαφορεί για το αν-
θρώπινο παρελθόν, και το μόνο που τον
ενδιαφέρει είναι τεχνολογικά επιτεύγ-
ματα και κονσερβοποιημένες κοινω-
νίες!

Ο Βαρβαρισμός ξαναρχίζει με τις υπερ-
βολές του πολιτισμού είπε κάποτε ο Λα-
μαρτίνος. Ο άνθρωπος σπρωγμένος από
κινδύνους και τις άμεσες ανάγκες του,
κατάφερε να νικήσει τη φύση και τους
νόμους της, δε συγχωρείται όμως η αη-
λοτρύση της Ιστορίας του.

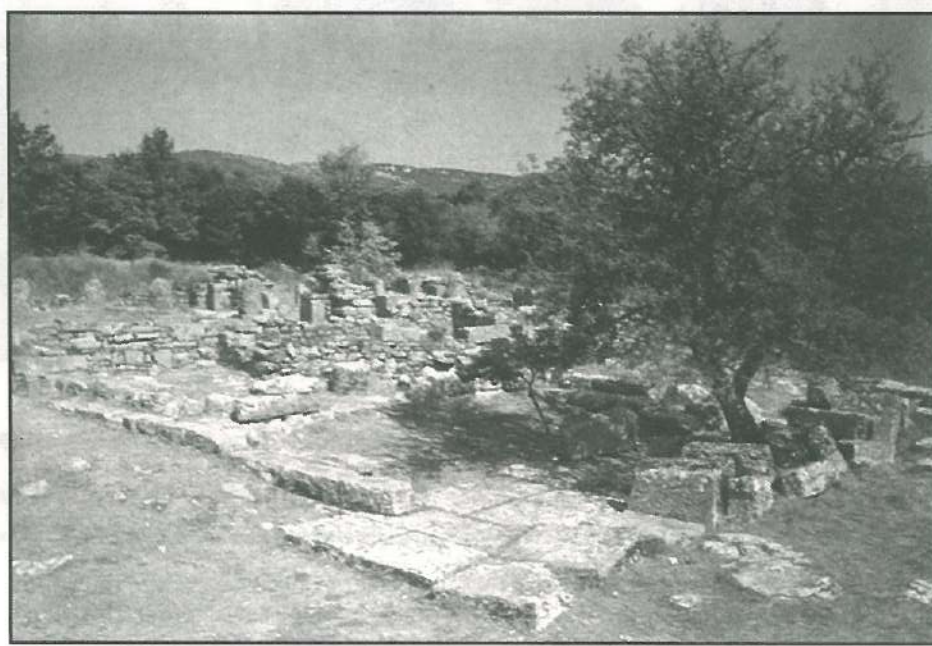
Τα ιερά λείψανα του Αρχαίου μαντεί-
ου, έκθετα στον ατμοσφαιρικό αέρα,
διαβρώνονται, (από τις παγωνιές, βρο-
χές κ.τ.λ.). Ιδιαίτερα στην εποχή μας η
καταστροφή επέρχεται γρηγορότερα,
λόγω των τοξικών ουσιών που εμπεριέ-
χονται στην ατμόσφαιρα.

Η συντήρηση του θέλει πολύ κόπο, αν
δεν είναι δυνατή, το καλύτερο θα ήταν
να ξανασκεπαστούν με το χώμα, αφού
τόσα χρόνια θαμμένα στη γη δεν υπέστη-
σαν φθορές.

Πριν ενάμιση περίπου χρόνο η περιο-
χή κάπκε, ευτυχώς όμως, μόνο γύρω α-
πό το ιερό. Η καμένη γη έδωσε μια ακό-
μα πιο γκριζα πινελιά στις μουντές πέ-
τρες, το τοπίο έγινε θλιβερό.

Μια ευχάριστη είδηση για τους λάτρες
της αρχαιότητας, είναι ότι, φημοτογοεί-
ται η συνέχεια των ανασκαφών το καλο-
καίρι που μας έρχεται, από το Πανεπι-
στήμιο Ιωαννίνων. Κάτι ακόμα απασχο-
λεί τους κατοίκους της περιοχής είναι η
κατασκευή της Εγνατίας Οδού, αποδει-
χθεί ευχή ή κατάρα για ερειπωμένο ιερό
της Δωδώνης. Αυτό όμως δεν μας αφο-

Γράφει η Ιωάννα Αχ. Σιώζου

Ο ναός του Ηρακλή

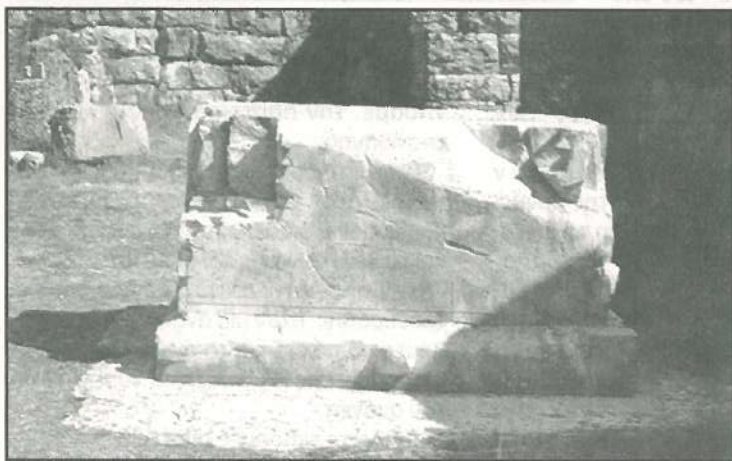
Το αρχαίο Ιερό της λατρείας του Διός με το περίφημο Μαντείο

ΔΩΔΩΝΗ

Η εικοσαετία από 297 και μετά,
έδωσε καινούργια αίγλη στο
παλαιό Ιερό της Δωδώνης. Ο
Βασιλιάς της Ηπείρου Πύρρος καθιέρω-
σε ανά τετραετία τέλεση εορτών, των
ΝΑΪΩΝ, με μουσικούς, γυμναστικούς και
δραματικούς αγώνες.

Υψωσε το τοίχος του περιβόλου, του
ναού και της φυγός και κατασκεύασε
στα εσωτερικά, με ιωνική κιονοστοιχία
στις τρεις πλευρές του, εκτός από αυτή
που βρισκόταν η φηγός (ανατολικά).
Κτίστηκε ο Μικρός ναός της Διώνης, ο
δωρικός ναός του Ηρακλή και κατα-
σκευάστηκε το θέατρο με λίθινη σκηνή
με ξύλινο προσκήνιο (χωρητικότητας
18.000 θεατών).

Η εισβολή των Αιτωλών καταστρέφει
το μαντείο (219). Σύμφωνα με πληρο-
φορίες του Ιστορικού Πολύβιου. Οι Αι-
τωλοί θέλησαν να καταστρέψουν όλες
τις συνθήκες που είχαν συνάψει με τους
Ηπειρώτες και ήταν χαραγμένες στους

Βουλευτήριο. Ο θωμός του Διός Βουλέως.

τοίχους του ναού. Φοβήθηκαν όμως να
το κάψουν γιατί δεν ήθελαν η φωτιά να
μεταδοθεί στο Ιερό Δέντρο.

Τον επόμενο χρόνο (218) ο Βασιλιάς
της Μακεδονίας Φίλιππος Ε' μαζί με
τους Ηπειρώτες προέβησαν στην ανοι-
κοδόμηση του ιερού. Τη θέση του μι-
κρού ναού του Διός κατέλαβε ο τετρά-
στυπος πρόστιθος ιωνικός ναός, έχο-
ντας πρόναο, σηκό και άδυτο, περιβαλ-
λόταν από στωϊκό περίβολο με προπύ-
λαιο στα Νότια.

Επίσης ανοικοδομήθηκαν οι νέοι ναοί

τές. Το θέατρο
επισκευάστη-
κε. Κατασκευ-
άστηκε και ένα
στάδιο με λίθι-
να ειδώλια στις
δύο μακρές
πλευρές του,
κι ένας ψηλός
ισοδομικός πε-
ρίβολος περιέ-
κλεισε ολό-
κληρο το χώ-
ρο.

Με τη Ρωμαϊ-
κή κατάκτηση
(168-167) το
ιερό κάπκε και διατηρήθηκε ερειπωμέ-
νο και εν πρεμία μέχρι τους χρόνους του
Στράβωνα. Μετά την νίκη του στο Ακτιο
ο Αύγουστος (31 π.Χ.), ενδιαφερόμενος
όπως φαίνεται για το ιερό, εξαιτίας των
παραδόσεων που άκουσε γι' αυτό, προ-
έβει στην ανοικοδόμησή του. Η ορχή-
στρα του θεάτρου, μετατράπηκε σε α-
ρένα για να τελούνται θηριομαχίες, το
δημοφιές Αθλημα-θέαμα της εποχής!

Περίπου το 120 μ.Χ. ο αυτοκράτορας
Αδριανός, επισκεύτηκε σαν προσκυνη-
τής το ιερό. Ο πιστός στην παλιά θρη-

ξαφάνισε την αρχαία.

Το αιωνόβιο ιερό Δέντρο στις ρίζες του
οποίου επί 2500 περίπου χρόνια λα-
τρεύονταν η θεά Γη και ο Πελασγικός
Ζευς της Δωδώνης, κόπηκε από το βέ-
βηλο χέρι κάποιοι Ιλλυριού, και το ιερό

Αργυρό δίδραχμο του Κοινού των Ηπειρωτών (περίπου 230/220 π.Χ.).

εγκαταλείφθηκε. Πάνω στα ερείπιά του
κτίστηκαν δυο Βασιλικές του 5 και 6 αι-
ώνα. Οι αθηναϊστές επιδρομές των
Βανδάλων και κυρίως των Γότθων, ολο-
κλήρωσαν την καταστροφή. Οι κάτοικοι
της Δωδώνης κατέφυγαν στα βουνά ή ε-

ρά, δεν μπορούμε να μπορούμε στα «χω-
ράφια» των Τεχνοκρατών, το μόνο που
μπορούμε να κάνουμε, είναι να κινητο-
ποιηθούμε και να σώσουμε ότι απέμει-
νε.

Κοινωνικά προβλήματα της εποχής μας

«ΟΜΟΡΦΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΑΓΓΕΛΙΚΑ ΠΛΑΣΜΕΝΟΣ» ή «ΖΟΥΓΚΛΑ» η κοινωνία μας;

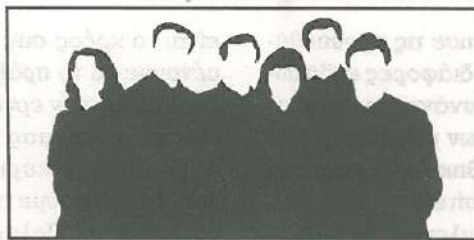
«Ον κοινωνικό» ονόμασαν οι αρχαίοι μας πρόγονοι τον άνθρωπο, θέλοντας να δείξουν την ανάγκη του για συνύπαρξη και συμβίωση με άλλους ομοίους του μέσα σε ένα οργανωμένο κοινωνικό σύνολο. Διότι πραγματικά χρειαζόμαστε τον συνάνθρωπό μας, για να μπορούμε να διατηρούμε ακμαίες τις ψυχικές και πνευματικές μας δυνάμεις και για να μπορούμε να καλυτερεύουμε την εικόνα του εαυτού μας, σύμφωνα και με την ετυμολογική ανάλυση της λέξης «άνθρωπος» στα αρχαία ελληνικά: «άνω θρώσκω», που σημαίνει κοιτώ προς τα επάνω, δηλαδή προσπαθώ συνεχώς να βελτιώνω και να εξελίσσω τον εαυτό μου.

Τα αποτελέσματα όλο και περισσότερων ερευνών συνηγορούν στην διαπίστωση, ότι οι σωματικές και πνευματικές ικανότητες των ανθρώπων, βρίσκουν ευφορότερο έδαφος ανάπτυξης, όταν κάποιος ζει μέσα σ' ένα κοινωνικό σύνολο, από αυτές ανθρώπων που για διάφορους λόγους ζουν μόνοι τους, (όπως π.χ. εργένηδες, χήροι, άκληροι) και οι οποίες ανάλογα το βαθμό εγγήγορης του ατόμου, εξελίσσονται αργότερα, μένουν στάσιμες ή και φθερίνουν. Στις ίδιες έρευνες αναφέρεται, ότι οι μοναχικοί άνθρωποι έχουν μειωμένη αντοχή, δηλαδή κουράζονται ευκολότερα κατά την εκτέλεση τόσο χειρονακτικής όσο και πνευματικής εργασίας. Οι στόχοι που θέτουν στην ζωή τους είναι αμεσότεροι και ευκολότερα πραγματοποιήσιμοι απ' αυτούς που θέτουν άνθρωποι που ζουν π.χ. στα πλαίσια της μιας οικογένειας, την μικρότερη μορφή μιας κοινωνικής ομάδας.

Δεν είναι λοιπόν τυχαίο, που στα χείλη του λαού μας η λέξη «εργένης» εμπεριέχει και μια μάλλον αρνητική χροιά, που είναι το αποσπάσμα μιας μακρόχρονης παρατήρησης και γνώσης της συμπεριφοράς του ατόμου μέσα στις ανθρώπινες ομάδες. Και προχωρώντας μπορούμε να επιχειρήσουμε να αποκαταστήσουμε έστω μερικά τον θεσμό της «προξενήτρας» αναγνωρίζοντας την συμβολή της στην δημιουργία νέων σχέσεων σε μια άλλη παλιότερη εποχή.

Σήμερα έχουν αλλιάξει οι κοινωνικές συνθήκες μια και όλοι σχεδόν ζούμε στο δημιούργημα των τελευταίων τριάντα - σαράντα ετών στις μεγαλουπόλεις, έχοντας εγκαταλείψει τις στενές κοινωνίες του χωριού και της μικρής πόλης, όπου ο μικρός αριθμός των κατοίκων, η περιορισμένη εδαφική έκταση και οι λιγοστές μετακινήσεις εξασφάλιζαν την ανάπτυξη διαπροσωπικών σχέσεων μεταξύ όλων των μελών τους, τα οποία μοιράζονταν τις χαρές των γάμων, των πανηγυριών των εορτασμών των αγίων αλλά και της λύπης της κακής σοδειάς, των συνεπειών της κακοκαιρίας, των ατυχημάτων και του θανάτου. Η κοινωνική συνοχή ήταν προϋπόθεση αλλά και αποτέλεσμα της κοινής προσπάθειας για επιβίωση και βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης κι εδραιώνονταν μέσα από την ανταλλαγή προϊόντων, την παροχή αλληλοβοήθειας, την συναισθηματική και υλική υποστήριξη.

Φυσικά όπως κάθε μορφή ανθρώπινης οργάνωσης έτσι κι αυτή είχε τα δικά της κοινωνικά προβλήματα: μιλώντας οι γονείς μας ή οι παπούδες μας για την ζωή εκείνης της εποχής, αναφέρονται και σε ανθρώπους, που διέπραξαν κάποιο έγκλημα, που αυτοκτόνησαν, που καταπίεζαν συνανθρώπους τους ή γίνονταν αντικείμενο εκμετάλλευσης. Μια ανάλυση των αιτιών αυτών των προβλημάτων θα ήταν ενδιαφέρουσα, δεν εξυπηρετεί όμως τους στόχους του θέματός μας. Περισσότερο ενδιαφέρον για μας έχει να αντιληφθούμε τον τρόπο σκέ-

ψης, τα βιώματα, τις συνήθειες και τα συναισθήματα που κουβαλούσε μέσα του ο άνθρωπος εκείνος, που αναγκασμένος να φύγει από το χωριό του και να αναζητήσει την τύχη του σε μια μεγαλούπολη και προσκρούοντας πάνω σε ήδη διαμορφωμένους και παγιωμένους διαφορετικούς κώδικες συμπεριφοράς, έπρεπε να τους κατανοήσει και να προσαρμοσθεί σ' αυτούς, θέτοντας σε αμφισβήτηση, έστω και μερική τους δικούς του, τους οποίους μέχρι τότε θεωρούσε αυτονόητους και μοναδικούς. Φυσικά προβλήματα δημιουργήθηκαν και για τους ντόπιους οι οποίοι, ξαφνικά έπρεπε να αποδεχθούν, ότι μελλοντικά θα πρέπει να ζουν μαζί με ανθρώπους που ως εκείνη τη στιγμή τους ήταν ξένοι και που μαζί τους έφερναν μια διαφορετική νοοτροπία, η οποία με την σειρά της διεκδικούσε την θέση της μέσα στην κοινότητά τους. Σε κάθε περίπτωση όμως βρίσκονταν σε μειονεκτική θέση οι νεοφερμένοι και είναι χαρακτηριστικό, ότι οι περισσότεροι απ' αυτούς εγκαταστάθηκαν στην περιφέρεια της πόλης, όπου τόσο το τοπίο όσο και η ζωή θύμιζαν τα χωριά, απ' όπου ήρθαν.

Η εποχή αυτή συμπίπτει χρονικά με την έναρξη της ραγδαίας εξέλιξης των πόλεων, οι οποίες άρχισαν να μεταβάλλονται στα βιομηχανικά, εμπορικά και οικονομικά κέντρα της εποχής με σημαντικότερο από αυτά την Αθήνα. Οι καινούργιες παραγωγικές μονάδες (βιομηχανίες, εργοστάσια, ναυπηγεία κ.ο.κ.) χρειάζονταν νέες εργατικά χέρια, τα οποία σπρωγμένα από την ανεργία της επαρχίας הלθγαν έλλειψης επενδύσεων, κατέφθαναν στην μεγαλούπολη αυξάνοντας αντίστοιχα ραγδαία τον πληθυσμό της.

Για να καλυφθούν όμως οι ανάγκες του αυξημένου πληθυσμού, έπρεπε να δημιουργηθούν νέες μονάδες παραγωγής καταναλωτικών αγαθών, αλλά και να αναγεθούν καινούργιες κατοικίες για να τους στεγάσουν. Η αυξημένη παραγωγική διαδικασία και οικοδομική δραστηριότητα έφεραν ακόμη περισσότερο κόσμο απ' την επαρχία που είχε αρχίσει πια να ερημώνει, συντηρώντας τον ίδιο κύκλο - φυσικά όχι στην ίδια ένταση - ακόμη μέχρι και σήμερα.

Η ταχύτητα της εξέλιξης επέδρασε καθοριστικά στον τρόπο δόμησης των νέων μεγαλουπόλεων. Η ανάγκη της στεγάσης όσο πιο πολλών ανθρώπων στο μικρότερο δυνατό χώρο, συνδυασμένη με την έλλειψη πολεοδομικών αρχών και τα οικονομικά συμφέροντα επιτηδείων σε κατάληπτες θέσεις, οδήγησαν στην γνωστή μας τερατώδη δόμηση: τεράστιες πολυκατοικίες πολλών μικρών διαμερισμάτων με μικρά δωμάτια που συνωστίζονται η μία κολλημένη δίπλα στην άλλη, εκμεταλλευόμενες και το τελευταίο μέτρο γης. Επειδή όμως δεν

Γράφει ο Αριστοτέλης Κόκας
(γιός της Αγγελικής Γούση-Κόκα)

έφθασε ο χώρος του κέντρου να καλύψει τις αναπτυσσόμενες ανάγκες, επεκτάθηκε η κάθετη δόμηση και προς τα πρόδια της πόλης, συνδέοντάς τα με την μητρόπολη και μεταβάλλοντας το όμορφο προπολεμικό τοπίο του αθηναϊκού λεκανοπεδίου με τα αμπέλια του, τα ποτάμια του και τα εξοχικά χωριά του σε άκαρες γκριζες σειρές μπετονένιων πολυκατοικιών.

Σ' αυτό λοιπόν τον χώρο καλείται να προσαρμοσθεί και να απλώσει καινούργιες ρίζες ο άνθρωπος της επαρχίας και του χωριού. Σ' αυτό το χώρο βιώνει και για πρώτη φορά τον περιορισμό του ζωτικού του χώρου, την μείωση δηλαδή του προσωπικού του χώρου. Εδώ θα μπορούσε κανείς να ισχυρισθεί, ότι και στην επαρχία ήταν τα σπίτια μικρά κι ότι πολλή φορές πολυάριθμες οικογένειες αναγκάζονταν να χωρέσουν σε δύο ή τρία το πολύ δωμάτια. Όμως παρ' όλα αυτά αναλογούσε στους ανθρώπους του χωριού μεγαλύτερος ζωτικός χώρος, μια και ο άνθρωπος αισθανόταν οικείο το χώρο κι έξω από το σπίτι, όπου άλλωστε διαδραματιζόταν η καθημερινή ζωή. Παράλληλα χάνει την επαφή του με τη φύση. Η κατοικία του έχει χάσει την αυλή της, τον ανοιχτό ορίζοντα, τον ήλιο. Η εργασία έχει μεταφερθεί από το χωράφι και την ύπαιθρο σε κλειστούς και συνήθως σκοτεινούς κι υγρούς χώρους. Το τσιμέντο και η ασφάλτος έχουν καλύψει το χώμα, τα δέντρα έχουν κοπεί, ενώ το καυσάριο από την κίνηση των αυτοκινήτων και την βιομηχανία μοιάνουν τον αέρα. Οι συνέπειες αυτών των ανθυγιεινών συνθηκών διαφαίνονται μέσα από την αύξηση των παθήσεων του αναπνευστικού συστήματος, του καρκίνου αλλά και των ψυχικών παθήσεων.

Συγχρόνως αλλιάζει και η ποιότητα της εργασίας. Ο αγρότης, που γνωρίζοντας τα μυστικά της φύσης είχε την ευθύνη της σωστής καλλιέργειας και φροντίδας, μεταβάλλεται τις περισσότερες φορές σε έναν εργάτη μιας αθυσί-δας παραγωγής, που καθημερινά επί χρόνια διεκπεραιώνει την ίδια μονότονη εργασία, χωρίς να χρειάζεται παράλληλα να χρησιμοποιεί το μυαλό του, το οποίο με την σειρά του ατονεί. Χαρακτηριστική είναι η σύνδεση από κάποιους κοινωνιολόγους των εργατών κυρίως δυτικοευρωπαϊκών χωρών - όπου η εξειδίκευση έχει κατακερματίσει την εργασία ακόμη περισσότερο απ' ότι στην Ελλάδα - με τις οργανωμένες διακοπές με «γκρουπ» όπου οι συμμετέχοντες ακολουθούν ένα προκαθορισμένο πρόγραμμα, χωρίς να είναι υποχρεωμένοι να λαμβάνουν πρωτοβουλίες.

Ακονίστε το μυαλό σας

- 1) Σ' αντίθεση με άλλα, αυτό το δίνουμε μόνο όταν δεν έχουμε άλλο. Ποιό;
- 2) Είναι ο μόνος που όταν τον δίνουμε τον κρατάμε. Τί είναι;
- 3) Όταν του γελάς σου γελάει. Όταν του μιλάς σου μιλάει. Τι είναι;
- 4) Τον κόσμο όλο μπορεί και ντύνει μα εκείνη πάντα κυκλοφορεί γυμνή! Ποιά;
- 5) Μ' ένα γράμμα στην αρχή γίνονται της μάνας γιοί. Τί είναι;

Απάντηση

ΙΟΦΜΕΞΙ(Α) ΙΟ (5)
ΟΛΟΜΕΞΗ Η (7)
ΔΙΟΦΕΣΘΟΚ Ο (5)
ΔΟΡΗ ΔΟΛΟΡΗ Ο (2)
ΠΟΘΕΛΛΑΘ Ο Ι (1)

Το ανέκδοτό μας

Ενα μικρό αγοράκι πέντε χρονών κάνει περίπατο με τη μαμά του. Κάποια στιγμή πέρασε πλάι τους μια έγκυος κυρία.
- Μαμά τι έχει μέσα στην κοιλιά της αυτή η κυρία;
Η μητέρα διστάζει λίγο, μα ύστερα απαντάει:
- Έχει νερό μωρό μου.
- Και καλά μωρέ μαμά, δεν φοβάται να μην της πνιγεί το παιδί;

Σοφά Λόγια

- ⇒ Στόμα έχει κι μιθιά δεν έχει
- Του πήρι σκ'νί - κουρδόνε.
- ⇒ Δια προυσώρας παντρεύκα κι γέρασα μι τούτ'.
- ⇒ Οποιους μαγειρεύ' ψέματα, η κ'λιάτ' του ξέρ'.
- ⇒ Σηληγοιέτι, σαν του γουμάρ, φόντας κ'λάν'.
- ⇒ Ακόμα μυρίζουν τα χνώτα τ' απού του ψουμί μας.
- ⇒ Αήλος τρώει τ'ς αγρίδες κι αήλ' νού μουδιάζουν τα δόντια.
- ⇒ Εμαθα να κουρεύ' σ' κ'σσι-διάρ' του κεφάτ'.
- ⇒ Του γατί κι του σκ'νί κι του πιδί όλους τα μάθ'σι!
- ⇒ Πέτρα π' γκιλιέτι μαλήλι δεν πιάν'.
- ⇒ Κούμπους απ' θυέτι μι τα χέρια, γιατί βάν'ς τα δόντια ε;
- ⇒ Μι μια ταικουριά του δέντρου δεν κόβτι.
- ⇒ Του γουμάρ' τζ' νας, πουρδές θ' ακούησι!
- ⇒ Κήληια λήαχνα κι ειρήνια, πέρι ζάχαρη κι γκρίνια!

Στιχάκια

Της κορασίδας τα μυαλά γυρίζουν σαν το μύλο,
έναν που διώχνει σήμερα, αύριο τον πιάνει φίλο.

Στη γεγονιά σου με πουλούν σκλάβο, κι αγόρασέ με,
για να φιλή με δίνουμε, δώσε το κ' επαρέ με.

Θάλασσα, απ' όλα τα νερά και τα ποτάμια πίνεις,
και τα δικά μου δάκρυα πιέ, πλατύτερη να γίνεις.

Απ' όλα τ' άστρα τ' ουρανού ένα είναι που σου μοιάζει
ένα που βγαίνει το πουνό, όταν γλυκοχαράζει.

Λησμονημένη σ' είχα γω, τώρα που σ' είδα πάλι,
μου βαλες πόνο στην καρδιά και ζάλη στο κεφάλι.

Αγάπη μου με τις ελιές
που είσαι γεμάτη μαργιολές.

Εσύ στο παραθύρι κι εγώ διαβαίνοντας
ρίξε μου το μαντήλι να πάω παίζοντας.

Μαχαιρωμένο μ' έχεις πληγή δε φαίνεται
κι άλλος από τ' εσένα γιατρός δε γίνεται.

Πουλάκι μ' όταν έρχεσαι,
σαν άγγελος μου φαίνεσαι.

Χαλασιά μου κι αν σε χάσω
πια βουνά θα πάω να πιάσω.

Τούτη η εφημερίδα δημιουργήθηκε και υπάρχει χάρη στο μεράκι, την ευαισθησία και την αγάπη για τη Μανωλιάσσα.

Είναι η ζωή σου φίλε και φίλη. Μια ζωή που μας χρειάζεται όλους για να δυναμώσουμε. Γι' αυτό ενίσχυσε την με τη συνδρομή σου.

Λίγα απ' όλα ...για όλα

Φίλες και φίλοι γεια σας.
Η στήλη «Λίγα απ' όλα... για όλα», πάλι κοντά σας.
Και λόγω αντοχής, δροσιστικά και χαρμόσυνα για το χωριό μας που πορεύεται το δρόμο της προόδου και της ανάπτυξης.

Κάθε χρόνο αυτή η περίοδος των εξετάσεων για εισαγωγή σε Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. σηματοδοτεί με ψυχοκοινωνικό τραύμα, χιλιάδες αγόρια και κορίτσια που τα «δίνουν όλα» στην προσπάθειά τους να βρουν το κλειδί που θα ανοίξει τη «μαγική πόρτα» των Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι.

Τα σπίτια μουντά αυτή την περίοδο, τα παιδιά μας μουντά και εκνευρισμένα, σέρνονται με πονοκέφαλο.

Κι εμείς οι γονείς αγωνιούμε για το μέλλον των παιδιών μας, για την ίδια τους τη ζωή. Δοκίμασα για όλους μας.

Ας συγκρατηθούμε, ας σκύψουμε τρυφερά στα παιδιά μας, ας τους δείξουμε την εμπιστοσύνη μας. Ας τους διαβεβαιώσουμε πως οι εξετάσεις είναι ένας σταθμός στη ζωή, πως η ζωή έχει συνεχώς εξετάσεις που με άλλες αριστεύουμε και σε άλλες όχι και οπωσδήποτε δεν είναι το παν.

Το παν είναι μια ολοκληρωμένη προσωπικότητα, με αγωνιστική διάθεση, κάτι που δεν δίνει κανένα Πανεπιστημιακό δίπλωμα.

Κουράγιο λοιπόν στους γονείς και συγγενείς και... καλή επιτυχία σε σας, παιδιά...

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος, όλοι μας περιμένουμε τις άδειες, «το ελεύθερο» για να βρεθούμε στο χωριό και δη το 15 Αυγούστου.

Στις 15 Αυγούστου γιορτάζουμε την Κοίμηση της Παναγίας μας.

Παραμονές 14 και ανήμερα 15 θα γίνει το μεγάλο παραδοσιακό πανηγύρι.

Άλλη μια ευκαιρία για να συναντηθούμε όλοι ντόπιοι, μόνιμοι και καλοκαιρινοί επισκέπτες.

Για τέταρτη χρονιά συνεχίζονται τα «Μανωλιασσίτικα». Όπως θα διαβάσατε στο πρόγραμμα των εκδηλώσεων συμπεριλαμβάνονται: μαθήματα ζωγραφικής, γλυπτικής (πυλός), θέατρο, αθλοπαιδιές - χορευτικό κ.ά...

Χαιρόμαστε ιδιαίτερα γιατί τόσο παιδιά επισκέπτονται το χωριό που γεννήθηκαν οι γονείς, οι παππούδες και αναγεννούν τους δεσμούς της αγάπης που έχουν θεμελιωθεί

από χρόνια.

Η Μανωλιάσσα περιμένει να δεχτεί τα παιδιά της.

Ελάτε να πλουτίσουμε τα ιερά βιώματά μας.

Γιορτάζουμε φέτος τα 20 χρόνια από την ίδρυση της Αδελφότητας. Μετά το 1950 αρκετοί νέοι Μανωλιασσίτες βρέθηκαν σκορπισμένοι στην Αιτική γη, αναζητώντας καλύτερες συνθήκες ζωής. Πάλεψαν σκληρά, στέργισαν, δημιούργησαν οικογένεια, διατήρησαν τα ήθη και έθιμά τους.

Η σκέψη τους όμως ήταν στραμμένη στον τόπο που γεννήθηκαν. Δεν σταμάτησαν να νοιάζονται και να μεριμνούν για τις ανάγκες του.

Ενώσαν την αγάπη τους για τη Μανωλιάσσα, ύψωσαν τη ζωή τους, αντιστάθηκαν στην αλλοτρίωση, πήραν τη μεγάλη απόφαση να ζήσουν ενωμέ-

νησες με τις διάφορες εκδηλώσεις για συνάντηση και επικοινωνία των μελών της. Συμπαράσταθηκε σε αρκετούς Μανωλιασσίτες.

Είναι στο πλευρό της Μανωλιάσσας μέχρι σήμερα. Αυτούς τους Μανωλιασσίτες που συνέλαβαν την ιδέα και υλοποίησαν την ίδρυση της Αδελφότητας τιμούμε φέτος.

Οι εκδηλώσεις του καλοκαιριού, «Μανωλιασσίτικα '96», είναι αφιερωμένα στα 20 χρόνια από την ίδρυση της Αδελφότητας στα ιδρυτικά της μέλη.

Επίσης θα τελεσθεί επιμνημόσυνη δέηση για τα ιδρυτικά μέλη που απεβίωσαν.

Εκφράζουμε το βαθύτατο σεβασμό μας και την ευγνωμοσύνη μας.

Πέντε εκατομμύρια μας είχε υποσχεθεί μό-

είναι το χρέος σας και περιμένουμε να το πράξετε. Η ολοκλήρωση των εργασιών του Πνευματικού μας Κέντρου παραμένει το κύριο αίτημά μας. Περιμένουμε τη σοβαρή συνδρομή της Πολιτείας.

Αυτές τις καυτές μέρες δικαιούμαστε να ρίξουμε και μια επικριτική, καυστική ματιά - πάντα με την καλή έννοια για να μην παρεξηγηθούμε - στα πράγματα που δεν αλλάζουν ή που κατά τη γνώμη μας στραβά γίνονται.

Με τα σκουπίδια θα περάσουμε κι αυτό το καλοκαίρι. Το «σκουπιδιάρικο» του αναπτυξιακού συνδέσμου είναι έτοιμο, περιμένουμε να τελειώσουν οι γραφειοκρατικές διαδικασίες μας είπε ο Πρόεδρος της Κοινότητας και αμέσως θα αρχίσει η αποκομιδή. Μέχρι τότε ο καθένας μας να φροντίσει για τα σκουπίδια του, θάψιμο ή κάψιμο. Προς Θεού, όχι πέταμα στο δρόμο.

Επίσης, ο Πρόεδρος της Κοινότητας μας πληροφόρησε πως σύντομα θα γίνει μελέτη για την ασφαλτόστρωση του προαυλίου χώρου της Παναγίας, ο χώρος για όλες τις εκδηλώσεις.

«Χαράς Ευαγγέλια», για τους μπασκετ - μπωλίστες και όχι μόνον. Κρίμα κι έλεγα να αναβιώσουμε τα παλιά παιγνίδια, όπως τη σκληντζα, τη γρούνα κ.λπ. Λέτε να προλάβουμε;

Δεν αντέχω, θα μπω στον πειρασμό να σας ρωτήσω ευθέως: Πόσο δυσβάστακτο ήταν οι κουλοχέρηδες για τους Μανωλιασσίτες;

Πρέπει να διευκρινίσω ότι με τις παρατηρήσεις μου αυτές δε σημαίνει ότι υποτιμώ τη γενικότερη προσφορά των καφετεινών.

Και στο κάτω - κάτω γιατί δεν αφήνουν τους φορείς (Πολ. Σύλλογο και Αδελφότητα) να αναλάβουν από μόνοι τους την εκδίωξη;

Όπως διαβάσατε σε προηγούμενη στήλη, ο

Πολ. Σύλλογος αναγκάστηκε να συμμετάσχει στο πανηγύρι κατά το 1/3 του κόστους της ορχήστρας, γιατί υπήρχε κίνδυνος να γίνουν «δύο πανηγύρια» στο χωριό μας.

Ακούσατε, ακούσατε φίλοι μου!

Δηλαδή η πρόταση των καφετεινών ήταν: αν θέλετε να κάνετε κλήρωση, να βγει και το χορευτικό πρέπει να πληρώσετε το 1/3 της ορχήστρας. Διαφορετικά θα κάνουμε δικό μας πανηγύρι.

Διπλός εκβιασμός!

Για να τα πάρουμε με τη σειρά: Τα δύο προηγούμενα χρόνια τα καφετεία δεν έμειναν ευχαριστημένα από τη συνεργασία Πολ. Συλλόγου και Αδελφότητας. Γιατί επιδιώκουν ξανά τη συνεργασία;

Το 1/3 (το ποσό συμμετοχής) είναι 20 με 30 κιλ. περίπου. Δηλαδή αντιστοιχεί σε κάθε καφετείο 10 με 15 κιλ.

Πολύ δυσβάστακτο!

Προτείνω τα καταστατικά του Συλλόγου και της Αδελφότητας να τροποποιηθούν και στους σκοπούς να προστεθεί η φράση: επίσης σκοπός της ίδρυσης είναι η ηθική και υλική υποστήριξη των καφετεινών της Μανωλιάσσας.

Ευτυχώς που έχουμε δύο προς το παρόν.

Επιτρέψτε μου με όλη την αγάπη μου και το θάρρος που έχω: Μήπως το παρακάνετε; Για σκεφτείτε το λίγο καλύτερα!

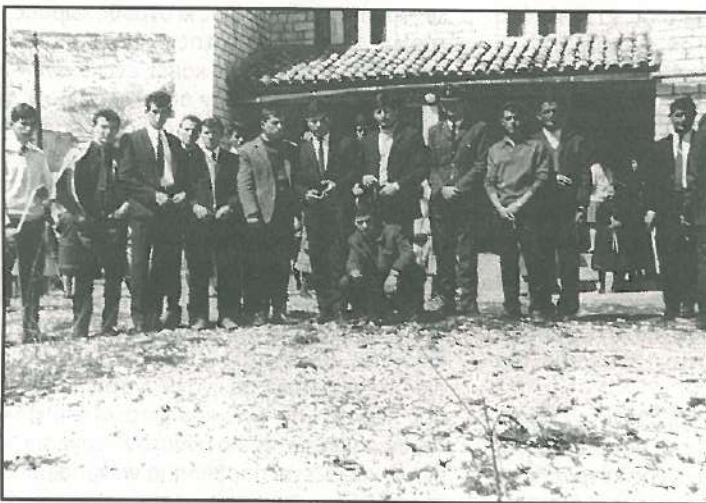
Κυρίες και κύριοι, αρκετά.

Καιρός να ετοιμάσουμε τις βαλίτσες μας, καιρός να φεύγουμε και μη λείπει κανείς και δεν εννοώ μόνον από τη σκοπιά του θεατή, αλλά και από αυτή της συμμετοχής της προσφοράς.

Σας εύχομαι χαρούμενο καλοκαίρι όπου κι αν πάτε (δηλ. στη Μανωλιάσσα) ό,τι κι αν κάνετε. Να προσέχετε τον ήλιο, να τρώτε φρούτα, γενικά να είστε φρόνημα παιδιά, όχι μαγκιές στους δρόμους και να μη καθούμε.

Πάλι μαζί το Φθινόπωρο, μέχρι τότε να είστε καλά.

Ο Παλιός

Αναμνήσεις

νοι στον ξένο τόπο και ίδρυσαν την Αδελφότητα.

Με τα φτερά της Αδελφότητας και την προστασία του Αν - Γιώργη πορεύονται οι Μανωλιασσίτες της Αθήνας από το Μάρτιο του 1976 μέχρι σήμερα.

Οι βασικοί σκοποί της ίδρυσής της Αδελφότητας ήταν η ηθική εξύψωση των μελών, η ανάπτυξη πνεύματος συναδέλφωσης και αλληλεγγύης μεταξύ τους. Η ηθική και υλική υποστήριξη καθενός Μανωλιασσίτη. Η πολιτιστική κοινωνική και οικονομική αναβάθμιση της Μανωλιάσσας.

Αντιλαμβανόμαστε όλοι τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν τα ιδρυτικά μέλη και στη συνέχεια τα εκάστοτε Διοικ. Συμβούλια για να πετύχουν τους στόχους της Αδελφότητας. Ατέλειωτα τρεξίματα κόποι και θυσίες να πραγματοποιήσουν τα όνειρά τους. Η Αδελφότητα καλλιέργησε πνεύμα συνεργασίας με την Κοινότητα και το Πολιτιστικό Σύλλογο.

νο για το 1995 ο κ. Νομάρχης, μετά από ενάμιση χρόνο κατέληξε στα δύο εκατομμύρια.

Τι να πούμε; «Μάζευε κι ας είν' και ρόγες».

Το χρέος σας κύριε Νομάρχα δεν ξεφλίθηκε. Αυτή ήταν η πρώτη δόση (έστω και μικρή). Αλήθεια, κύριε Νομάρχα, υπάρχουν πολλοί σύλλογοι που στήριξαν στους ώμους τους τέτοιο τεράστιο έργο, χωρίς δραχμή από την Πολιτεία;

Που είναι η Πολιτεία; Αντί να είναι στο πλευρό μας, αδιαφορεί.

Όπως δείχνουν τα πράγματα, ούτε το ρόλο του καλού θεατή δεν μπορεί να παίξει.

Μας δίνετε το δικαίωμα να πιστέψουμε πως δεν καταλάβατε την αναγκαιότητα του έργου και πολύ περισσότερο τον αγώνα μας για να το ολοκληρώσουμε.

Εμείς περιμένουμε να αποδείξετε και έμπρακτα την πολιτική που διακηρύσσετε και τα λόγια που υποσχεθήκατε.

Δεν είμαστε ζητιάνοι, τούτο

«Κοιμόμουν και ονειρεύομουν
ότι η ζωή είναι χαρά.
Ξύπνησα και είδα ότι
η ζωή είναι χρέος.
Πάλεψα και είδα,
ότι το χρέος είναι χαρά».